

نام کتاب: موش سر به هوا

نویسنده: فرهاد حسن‌زاده

تصویرگر: علی خدایی

انتشارات: کانون پرورش فکری

کلید واژه‌ها: قضاوت، دوستی، نیاز، همدلی

نویسنده‌ی طرح: عاطفه رضائی

<ul style="list-style-type: none"> • آشنایی با مفهوم تفاوت‌ها • آشنایی با مفهوم نیاز و اهمیت آن • بروز دادن احساسات با بازی کردن نقش و خود را جای دیگری گذاشتن 	هدف
۶ تا ۹	بازه سنی
<ul style="list-style-type: none"> • کتاب قصه • خمیر بازی 	ابزار لازم
حداقل ۴۵ دقیقه	زمان لازم

شروع

بچه‌ها اسم قصه‌ی امروز «موش سر به هواست».

در حالی که عکس جلد رو نشون میدید بگید: « ببینید اینجا نشسته و داره پنیرشو می‌خوره»

به نظرتون موش سر به هوا یعنی چه جویره؟ (اجازه بدید نظرشون رو بگن)

خود قصه شروع جالبی داره، وقتی که نویسنده داره صدای موش هفتمی می‌زنه (همراه با موش هفتمی، بچه‌ها هم میان توی قصه)

متن

با لحنی مناسب قصه‌گویی، قصه را بخوانید. (تغییر لحن، بالا و پایین بردن صدا و گاهی انجام حرکاتی با بدن خیلی به خوب اجرا شدن طرح کمک میکنه)

نکته: آخرین جمله‌ی داستان باب میل من نبوده، آن را حذف کردم و برای بچه‌ها نمی‌خوانم.

نکته: می‌توانید قسمت ادامه دادن داستان را که نویسنده جزئی از داستان محسوب کرده، به عنوان تکلیف خانه برای بچه‌ها در نظر بگیرید، می‌توانید هم به عنوان بخشی از کلاس در نظر بگیرید (این تصمیم را بنا به تعداد و شرایط کلاس بگیرید).

پس از پایان قصه‌گویی چند سوال ساده بپرسید تا مطمئن شوید داستان را متوجه شده‌اند:

- بچه‌ها توی داستان چندتا موش با هم سفر کردند؟
- موش چندمی سر به هوا بود؟
- چرا دوستای موش هفتمی از دستش عصبانی شدند؟
- چرا دوستای موش هفتمی می‌خواستن یه کار خاص براش انجام بدن؟
- موش هفتمی وقتی توی چاله افتاده بود به چی نیاز داشت؟
- و...

پایان

برای من به عنوان مجری طرح، مفهوم اینکه «خوب و بد وجود ندارد، باید ببینیم هر ویژگی کجا به کار می‌آید» پر رنگ بوده است و بنا به این، قسمت پایانی طرح طراحی شده است. شما با توجه به اینکه کدام وجه از این داستان برایتان مهم است می‌توانید فعالیت پایانی را تغییر دهید.

بچه‌ها خمیرهای بازی را بیرون بیاورید. من ازتون می‌خوام که موش هفتمی رو با خمیر بسازید. سریع این کار رو انجام بدید که باهش کار داریم.

بعد از اینکه بچه‌ها ساختن، ازشون بخواید یکی یکی بیان جلو کلاس و به جای موش هفتمی که الان توی دست‌شون هست حرف بزنن. (معمولا برای بچه‌ها لذت بخش هست که به جای موش حرف بزنند. مثلا بگویند: «من موش هفتمی یعنی سر به هوا هستم و توی این سفر سر به هوا بودنم به کار اومد و خوشحالم» یا ممکن است کودکی دیگر بگوید: «من موش هفتمی هستم و هنوز گرسنه ام لطفاً به من غذا بدید و ...»

می‌توانید اگر کودکی نمی‌داند چه بگوید به او راهنمایی کنید:

به موش هفتمی در طول مسیر سفر فکر کن مثلا چه حس و حالی رو تجربه کرد وقتی کوله رو فراموش کرده بود یا مثلا وقتی دوستاش بد و بیراه گفتن یا مثلا وقتی گردو بهش نرسید یا وقتی عقاب رو دید یا وقتی توی چاله افتاده بود یا وقتی دوستاش رفتن برایش دنبال غذا بگردن و ...

نکته: در این فعالیت کودکان با خودشان را جای دیگری گذاشتن رو به رو می‌شوند.

می‌توان در گفته‌های بچه‌ها اطمینان پیدا کرد که آیا آنها متوجه این مفهوم شده‌اند که خوب و بد وجود ندارد. (ما به دنبال این هستیم که پیدا کنیم هر ویژگی کجا به درد می‌خورد و همه فارغ از ویژگی‌هایشان قابل احترام هستند.)

چند نمونه از موش‌های بچه‌ها:

